Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

Nakon ovakvih “hrvatskih prijatelja”, neprijatelji su suvišni

Antun Brađašević · Sunday, August 30th, 2020

Nakon što sam pročitao tekst pod nazivom -„U Generalskom zboru zgroženi naslovnicom Hrvatskog tjednika: ‘Najsramotnija slika u 30 godina!‘- na portalu „Jutarnjeg lista“ kojeg u cjelosti možete vidjeti na linku:

https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/u-generalskom-zboru-zgrozeni-naslovnicom-hrvatskog-tjednika-najsramotnija-slika-u-30-godina-15016077 , ne mogu ostati ravnodušan i ne napisati koju rečenicu, kao čovjek koji je većinu svog dosadašnjeg radnog vijeka proveo kao novinar – izvjestitelj, pa i u vremenu Domovinskog rata. Također sam, poput naših časnih generala, zgrožen objavljenom karikaturom, pogotovo u pomenutom tjedniku koji se naziva hrvatskim.

Poštujući demokratsko pravo svakoga da iskazuje svoje osobno mišljenje želim ipak skrenuti pozornost na neke norme kojih bi se kao ljudi pa i profesionalci u svom poslu trebali pridržavati. U aktualnom vremenu progresije novih tehnologija koje su, nadamo se, za dobrobit čovječanstva, tako uspješno involvirane i u segmentu elektroničkih i drugih medija, fascinirani smo brzinom plasiranja informacija i njihovom dostupnošću u globalnom svjetskom prostoru, jer su gotovo istog trena kada su plasirane i dostupne javnosti. Već smo se navikli kako se ljudima, koji nisu po struci novinari, zna dogoditi objava lažnih vijesti ili objava koje (možda nenamjerno ili namjerno) nisu baš sročene onako kako to struka nalaže, pa bi nekoga mogle čak i povrijediti ili nanijeti nekakvu drugu štetu. To se događa svakodnevno, pa mnogi pojedinci u svakodnevnom osobnom dnevnom informiranju (npr. pregledavanju web stranica ili čitanju novina) imaju u svojim „favoritima“ već selektirane određene medije. O tzv. „objektivnom ili subjektivnom“ pristupu moglo bi se podosta elaborirati, kao i o „tendencioznom“ novinarstvu koje katkada ponižava intelektualnu razinu čitatelja. Tu su i oni „desni i lijevi“ pa onda oni koji „pišu u korist i za nekog“ koji svoj posao moraju odrađivati kako bi npr. „opravdali povjerenje onih koji su ih zaposlili“. U ovo vrijeme pandemije Korona virusa tu su i razne „teorije zavjere“ koje isto zapravo nisu nikakva novost i primjenjive su ne samo kada su u pitanju zdravstvene teme, nego možda još češće politika, ekonomija, pa čak i sport.

O „govoru mržnje“ napisani su doktorati a njega katkada tako brzo i „na prvu“ prepoznamo, no katkada je prikriven i „upakiran“ čak i u humanitarne i promidžbene poruke. U „moru“ svakodnevnih informacija kao da smo na „globalnom smetlištu“, pa se katkada čudimo zašto je nešto prije vremena odbačeno ili zašto se tu nalazi nešto što mu tu baš i nije mjesto. Novinarske objave i novinari, su vrlo zahvalan predložak i za razne psiho-analize, pa bi stručnjaci u njima moglu pronalaziti temeljna ishodišta koja su katkada vrlo jednostavna ili vrlo složena, a katkada zovu se: mržnja, osobna frustracija, ili nešto treće. U „uređenim“ demokratskim društvima zagarantirana je sloboda izražavanja pa o tome govori i Ustav RH, no tu je i zaštita integriteta svake osobe, bez obzira na dob, vjeroispovjed, spol, …

Jeste li se ikada upitali čime je i kako reguliran rad novinara? Može li novinar u svojoj objavi nekoga poniziti, obezvrijediti, naštetiti mu na razne načine, „reketirati ga“? Može li takav čin proći bez sankcija i što to „oštećena“ osoba treba učiniti kako bi se zaštitla? Tu je zapravo puno upita a isto toliko bi moglo biti i ponuđenih odogovora.

Kako su meni jednom kazali u MUP-u, kada sam im došao pokazati tekst jednog lokalnog web-portala koji me iz čiste mržnje „uzeo na zub i oblatio kao čovjeka“, rješenje je u pokretanju privatne tužbe prema autoru odnosno nakladniku i te traženje obeštećenja za nanesene psihičke boli. Satisfakcija je zapravo divna riječ ali katkada „teško dostupna“. Ipak osobno znam nekoliko ljudi koji su čak u više navrata svoj „konto“ obogatili sa po 35 tisuća kuna, upravo zato što su pokrenuli sudski postupak protiv onih koji su ih „oblatili“. Ako apstrahiramo tu „materijalnu“ ili bolje rečeno „financijsku“ satisfakciju za nanesenu uvredu, čisto ljudski je za upitati se nešto drugo. Je li taj novinar ili „novinar“ čuo ikada za nešto što se zove etički kodeks ili konkretno „Kodeks časti hrvatskih novinara“ koji je dio Statuta Hrvatskog novinarskog društva. Nismo mi u Hrvatskoj tu nešto posebno originalni, jer dakako taj kodeks imaju i druge države. Vjernici bi rekli „stići će ga Božja kazna“ ako je „na pravdi Boga“ nekoga oblatio i namjerno mu išao nanijeti štetu. U realnosti bi smo rekli: „A tko će to dočekati?“. Ima i ono, „ma jednom mi je prošlo pa mogu pljuvati i drugi put“. Oni koji drugima namjerno žele napakostiti najčešće nemaju veze sa bogobojažnošću, nego dapače znaju i likovati kada saznaju kako su nekoga dobro „nasekirali“ ili mu nanijeli štetu.

Naravno ne živimo u crno-bijelom svijetu nego tu ima i puno „nijansi sive“ no kada bi baš sve bilo dozvoljeno bila bi to anarhija koja uvijek (barem tako kažu) vodi prema destrukciji. Još u djetinjstvu su nam znali reći „najprije ispeci, pa reci“ a to bi moglo biti i ono, „još jednom promisli prije nego što napišeš, nacrtaš, objaviš“. Ljudski je pogriješiti jer u ljudskoj psihi je i ono kako imamo potrebu biti zapaženi, voljeni, hvaljeni. Trebamo li u toj težnji „prijeći granice“ i pokušati povrijediti dostojanstvo čovjeka koji je svoj život „stavio na kocku“ u najtežim danima rata, koji je ranjen, čiji je brat poginuo boreći se za Hrvatsku?

Odgovor je vrlo jednostavan. Sve prolazi, no budi čovjek i poštuj svakoga. Ima i ona Oliverova „Tko sam ja da ti sudim?“. Ne igrajmo se Boga jer katkda nismo dostojni niti njegovo ime izreći.

Autor teksta i fotografija: **Antun Brađašević**

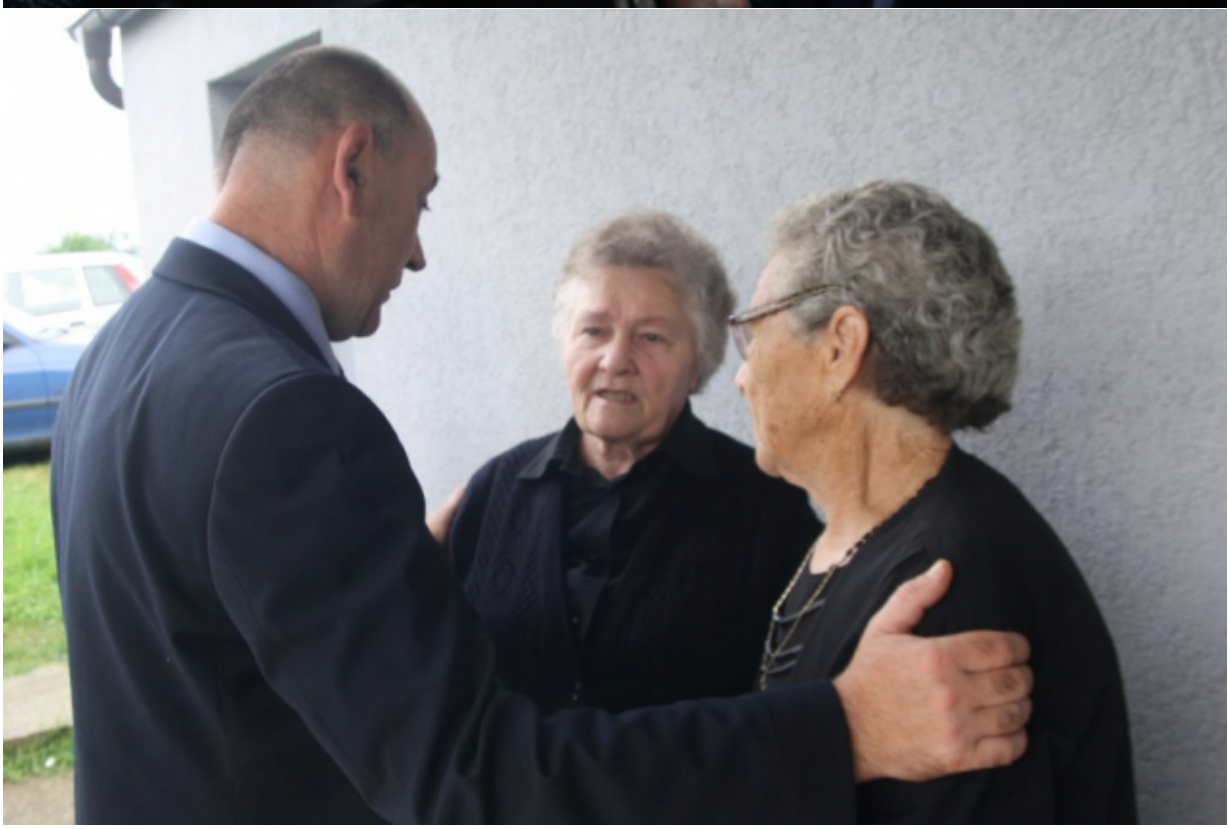

VATROG

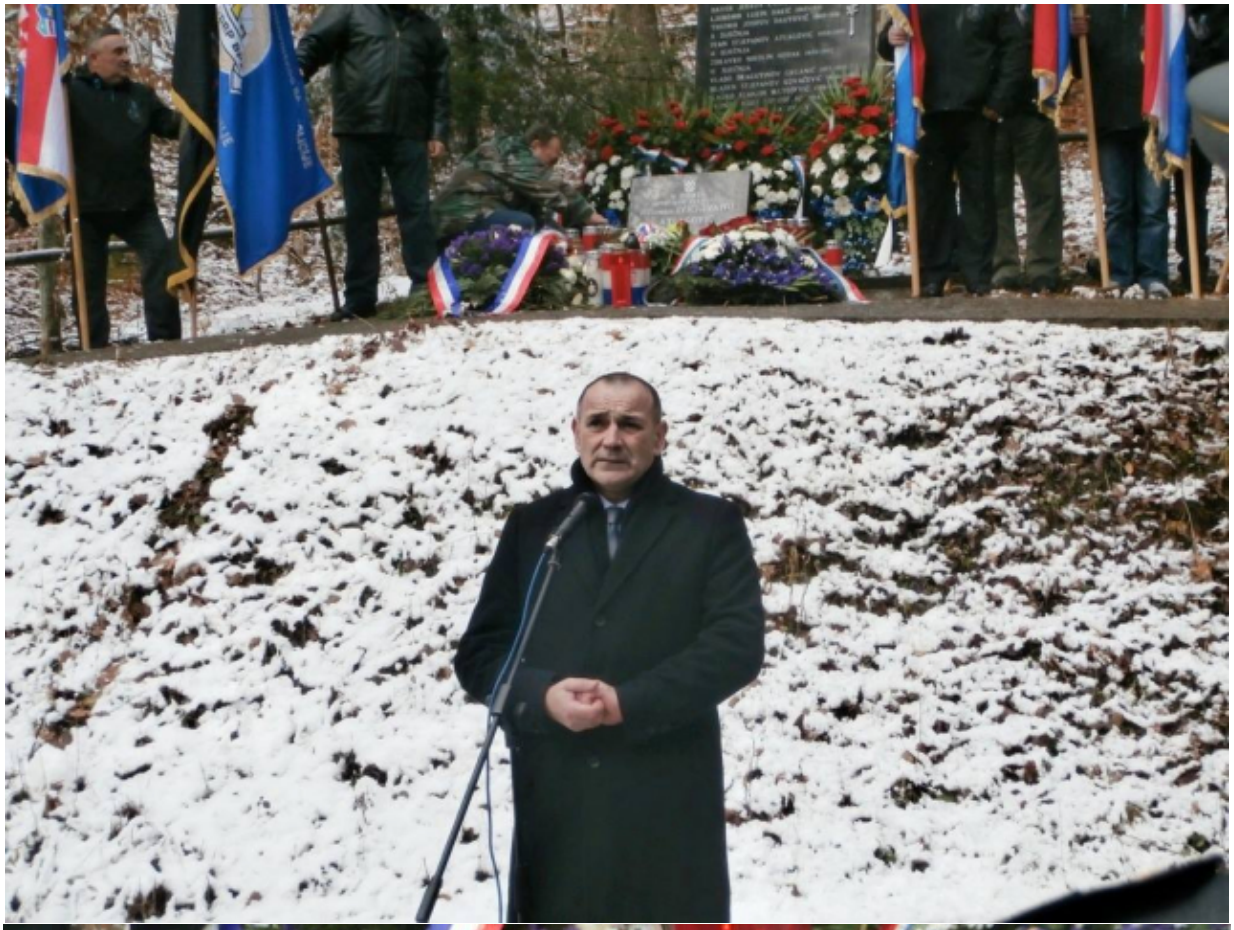

VATROG

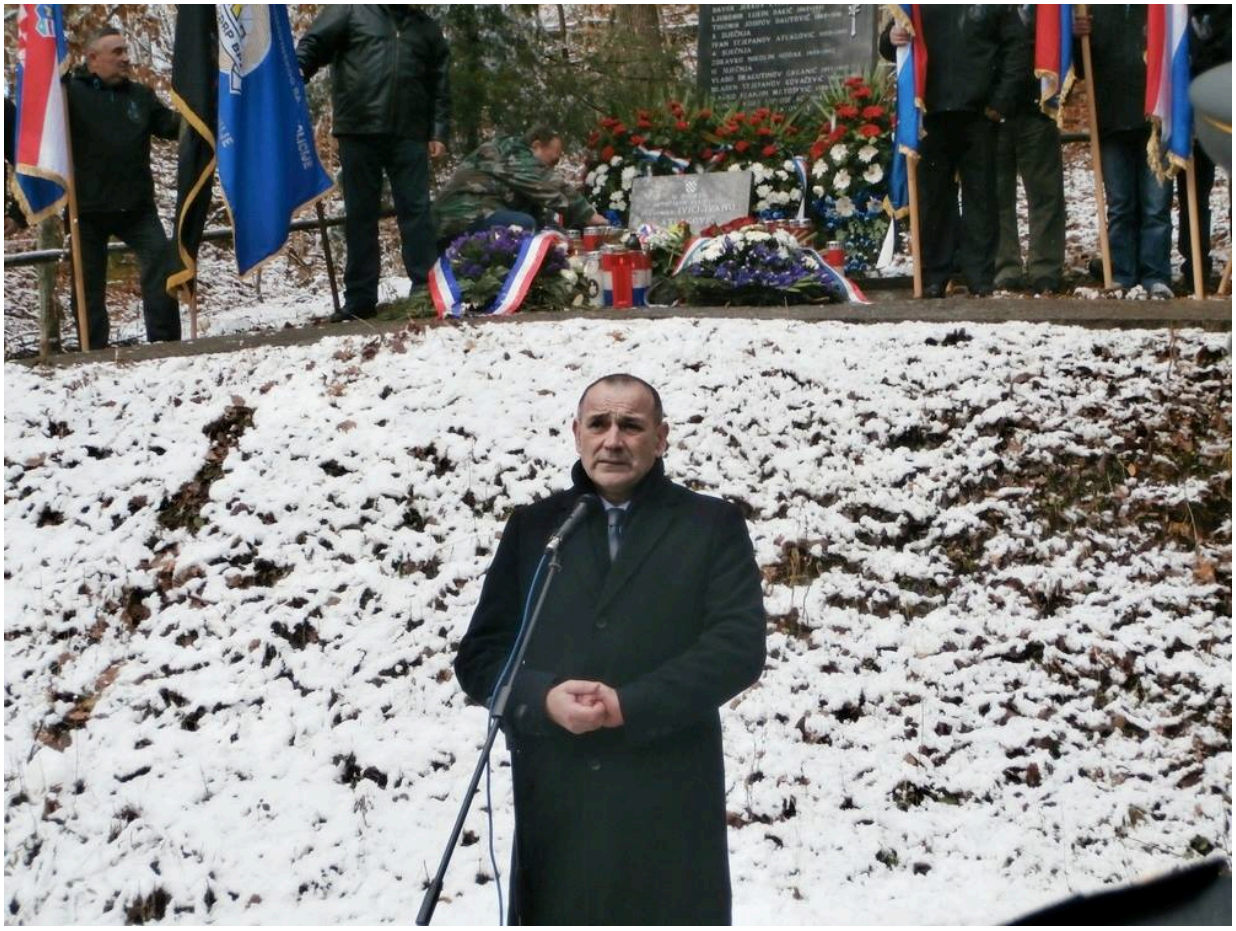

This entry was posted on Sunday, August 30th, 2020 at 12:55 pm and is filed under Aktualno You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.